

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ: ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: ΑΠΟΨΕ ΦΙΛΑ ΜΕ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ: ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

VAN MORRISON: ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΘΕΤΕΣ Ή ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ;

100 ΔΡΧ.

BOB MARLEY & THE WAILERS

CONFRONTATION

ο βασιλιάς της ρεγκέ ακόμη ζωντανός

PETER TOSH

mama africa

η παρανομή ρεγκέ

BOB MARLEY & THE WAILERS CONFRONTATION

δίσκοι - κασέτες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΑΡΙΝΟ

48

Με το Γιάννη Βασιλόπουλο γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε στην ίδια πόλη. Στο «μουσικοχώρι» Αγρίνιο. Εγώ στον Άγιο Χριστόφορο, τη γειτονιά με τα πολλά κέντρα («Τριανταφυλλιές», του Καλαντζή, ο «Καραπάνος») κι αυτός στον Άγιο Δημήτρη, τη γειτονιά που 'βγαλε τους καλύτερους Αγρινιώτες μουσικούς.

35 χρόνια με το κλαρίνο στα χέρια και το στόμα. Συμμετοχή σε 20.000 δίσκους με λαϊκά και δημοτικά τραγούδια. Με τον Γ. Παπασιδέρη, το Ρούκουνα, τον Τ. Καρναβά, την Τ. Βέρρα, τη Σ. Κολλητήρη, το Γ. Κωνσταντίνου, το Μ. Χιώτη, το Β. Τσιτσάνη, τη Γ. Λύδια, το Σ. Καζαντζίδη, τον Μ. Θεοδωράκη, το Σ. Ξαρχάκο και όλους τους επώνυμους, αλλά και πολλούς ανώνυμους, καλλιτέχνες του λαϊκού, δημοτικού και «έντεχνου».

Αυστραλίες, Κάναδα, Γερμανία, Γαλλία,

Αμερική με το Ζάχο, την Κολλητήρη, τη Γαλάνη κ.ά. Σε κάθε πόλη και χωριό της Ελλάδας, γάμος - πανηγύρι - μαγαζί - γάμος - πανηγύρι... και τα τελευταία χρόνια συναυλίες συν όλα τ' άλλα.

Μετά το μεγάλο Βασίλη Σαλέα, που πέθανε στα αρχές της περασμένης δεκαετίας, ο Γιάννης Βασιλόπουλος είναι το ΠΡΩΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ. Το Χρυσό Κλαρίνο που λένε οι φίλοι του. Το ΝΤΕΦΙ είχε την τιμή να τον παρουσιάσει στις 2 συναυλίες του Λυκαβηττού στις 19 και 20 Ιούνη και την ιδέα να του πάρει μια συνέντευξη.

Ευγενέστατος και φιλικός, αλλά εντελώς ακατάλληλος για την «ανάκριση». «Τι να λέω για τον εαυτό μου;»

Μας βοήθησαν με τις παρεμβάσεις τους η Άννα Λιαροπούλου και ο Θόδωρος Κουτσουράκης, φίλοι και συνεργάτες του Βασιλόπουλου.

Η συνέντευξη μαγνητοφωνήθηκε και δημοσιεύεται χωρίς συντομεύσεις.

Πάνος Δημάκης

ΒΑΣΙΛ.: Ξεκίνησα από πολύ μικρός, 6 χρονώ παιδί. Είχα μια φλογέρα και γύριζα στις ψησταριές. Ο πατέρας μου, ο Γιώργης Βασιλόπουλος, ήτανε καλλιτέχνης, δούλευε με πολλά συγκροτήματα και μόνιμο είχε το Φουσκομπούκα. Μ' έπαιρνε μαζί του, εγώ ήθελα να παίξω κλαρίνο, εκείνος δεν μ' άφηνε γιατί ήμουν μικρός. Εξεκίνησα σιγά - σιγά. Βέβαια έκλεβα το όργανο του πατέρα μου...

Στο πρώτο πανηγύρι που πήγα, είμασταν δύο μ' ένα λαούτο κι ένα κλαρίνο, πιτσιρικάδες, τι να παίζουμε; Μόνο την Καραγκούνα και την Ιτιά ξέραμε! Έτσι ξεκίνησα και σιγά - σιγά φτάσαμε εδώ.

ΝΤΕΦΙ: Εκτός από σένα και τον πατέρα σου, υπήρχαν άλλοι μουσικοί στην οικογένειά σου;

ΒΑΣΙΛ.: Όλοι, τ' αδέρφια μου, οι μπαρμπάδες μου. Κλαρίνο, λαούτο, σαντούρι, κιθάρα...

ΝΤΕΦΙ: Από τη φλογέρα πότε το γύρισες στο κλαρίνο;

ΒΑΣΙΛ.: 9-10 χρονώ. Στην αρχή έπαιζα κλέβοντας κανένα κλαρίνο, μετά όταν είδε ο πατέρας μου ότι δεν μπόραγε να τ' αποφύγει, εξαναγκάστηκε να μου πάρει κλαρίνο!

ΝΤΕΦΙ: Έπαιζες μαζί του;

ΒΑΣΙΛ.: Στις αρχές για κάνα χρονάκι με έπαιρνε μαζί του. Αυτός μούδωσε τα πρώτα βήματα.

ΝΤΕΦΙ: Έπαιζες δεύτερο κλαρίνο ή έριχνες έτσι καμμιά νότα;

ΒΑΣΙΛ.: Όχι δεύτερο, γιατί είναι πολύ δύσκολο. Μετά συνέχισα μόνος μου. Ξαναδούλεψα όμως με τον πατέρα μου όταν πια είχα γίνει κλαρινίστας.

ΝΤΕΦΙ: Πού παίζατε εκείνα τα χρόνια;

ΒΑΣΙΛ.: Σε γάμους και πανηγύρια στ' Αγρίνιο.

ΝΤΕΦΙ: Σε μαγαζί;

ΒΑΣΙΛ.: Όχι, μαγαζιά υπήρχαν πιο παλιά. Δεν τα πρόλαβα εγώ. Το Πάσχα βγαίναμε στις ψησταριές, γύρα, μ' έπαιρνε ένας μπάρμπας μου, ο Χριστόφορος Βασιλόπουλος... ο Μήτσος ο Βασιλόπουλος... πάντα Βασιλόπουλος.

ΝΤΕΦΙ: Έχεις παίζει και στο σπίτι μου. Σαν όνειρο το θυμάμαι. Μ' ένα κρεμ σακάκι, πιο αδύνατος τότε...

ΝΤΕΦΙ: Η οικογένειά σου έκανε άλλες δουλειές;

ΒΑΣΙΛ.: Όχι, κανέναν. Μόνο όργανα. Γι' αυτό κι όλα τ' αδέρφια μου, τ' αρσενικά, γίνανε μουσικοί. Ο Θανάσης παίζει κλαρίνο, το ίδιο κι ο Σπύρος, ο Κώστας αρμόνιο κι ο Γεράσιμος λαούτο.

ΝΤΕΦΙ: Πότε έφυγες από το Αγρίνιο και πού πήγες;

ΒΑΣΙΛ.: Έφυγα παιδί. Μόνος μου. Πήγα στην

Στο πάλκο με το νεαρό Βασιλόπουλο (κλαρίνο) η Φρόσω Βέρρα (πρώτη αριστερά), ο Σπύρος Βέρρας (κιθάρα), ο Αντρέας Καββαδίας (ακορντεόν), ο Ηλίας Καλλιντήρης

(βιολί) και ο Λάμπρος Κουτσόπουλος (ντραμς), καθώς και μια χορεύτρια, που ποζάρει στο μικρόφωνο, μ' ένα χορευτή (όρθιο πίσω) του «μπαλλέτου» που είχε τότε το μαγαζί.

Πάτρα. Έμεινα δυο χρόνια και μετά ήρθα στην Αθήνα. Ο Δημήτρης ο Ζάχος με πήρε σ' ένα μαγαζί που ήταν τότε στην πλατεία Βάθης, λεγόμενο «Ζούγκλα». Το '61. Εκεί έπαιζε κι ο Αριστείδης ο Φουσκομπούκας (ο Μόσχος) ο Ρεγκούκος ένα βιολί, ο Φώτης ο Χαλκιάς... Εκεί παίζαμε μόνο δημοτικά, ηπειρώτικα και απ' όλα, εκτός από λαϊκά. Ήταν το μαγαζί τέτοιο.

ΝΤΕΦΙ: Πώς συνέχισες;

ΒΑΣΙΛ: Μετά έμπλεξα και με το λαϊκό. Με είχε φωνάξει η Λύδια και της είχα παίξει σ' ένα δίσκο. Μετά με είχε πάρει ο Στέλιος ο Καζαντζίδης, έπαιξα το «Άδειο προσκεφάλι», ο Αγγελόπουλος... με φωνάζανε όλοι οι λαϊκοί. Τότε βάζανε κλαρίνο στο λαϊκό!

ΝΤΕΦΙ: Με τα δημοτικό-λαϊκά, σαν αυτά που λέει π.χ. ο Σκαφίδας, πότε έμπλεξες;

ΒΑΣΙΛ: Έμπλεξα, αλλά αυτά ούτε λαϊκά είναι ούτε δημοτικά.

ΝΤΕΦΙ: Τι άλλο έχεις κάνει;

ΒΑΣΙΛ: Δούλεψα με το Χάλαρη, για την τηλεόραση και πήγαμε και στη Γαλλία, με την Γαλάνη... Τώρα τελευταία κάναμε ένα δίσκο και με την Αλεξίου, τα δημοτικά.

ΝΤΕΦΙ: Έχεις παίξει με όλους και απ' όλα. Ποιες είναι οι καλύτερες στιγμές σου;

ΒΑΣΙΛ: Όταν παίζω τα δικά μου, όπως κάθε καλλιτέχνης.

ΝΤΕΦΙ: Με ποιους στιχουργούς γράφεις τραγούδια

τώρα;

ΒΑΣΙΛ: Το Θόδωρο τον Κουτσουράκη και το Ζαχαριά.

ΝΤΕΦΙ: Πώς βλέπεις να προχωράει η ελληνική μουσική;

ΒΑΣΙΛ: Πολύ καλά, γιατί παλιά ο καθένας έπαιζε μόνο ένα είδος, ενώ τώρα όλοι κάνουν για όλα. Ένας παλιός έπαιζε μόνο στα πανηγύρια. Τώρα είναι και τα μαγαζιά και οι συναυλίες...

Δυστυχώς οι τραγουδιστές έχουνε χαλάσει το Δημοτικό τραγούδι. Αν κρατιόνταν γνήσιοι, όπως κρατήθηκε ένας Παπασιδέρης, δεν θα είχε χαθεί το Δημοτικό τραγούδι. Αρχίζουνε οι τραγουδιστές και τραγουδάνε πράγματα που δεν είναι δικά μας, φουστανέλλα, που δεν είναι ελληνικά, είναι ξένα, αραβικά, τούρκικα...

Όλος ο κόσμος κάνει παράπονα και γι' αυτό δεν πάει στα μαγαζιά. Μια οικογένεια που θα πάει σ' ένα μαγαζί θέλει ν' ακούσει Δημοτικό, να θυμηθεί το χωριό της, όμως δεν τα λένε, ντρέπονται, δεν θέλουνε να δείξουνε οι τραγουδιστές την καταγωγή τους, ότι είναι από χωριό...

Από τότε που πέθανε ο Παπασιδέρης δεν υπάρχει δημοτικό τραγούδι. Ευτυχώς που κρατάει και κάποιος άλλος ακόμα, ο Καρναβάς, σαν τον Παπασιδέρη, Δημοτικό τραγούδι.

ΝΤΕΦΙ: Απ' τους άλλους;

ΒΑΣΙΛ: ...

ΝΤΕΦΙ: Δεν σ' ενθουσιάζει κανένας, φαίνεται.

ΒΑΣΙΛ.: Τι να πω. Άλλο καλές φωνές κι άλλο δημοτικό τραγούδι. Η Βέρρα κι η Κολλητήρη είναι καλές.

ΝΤΕΦΙ: Ο Κωνσταντίνου;

ΒΑΣΙΛ.: Ο Γιάννης έχει δώσει ένα άλλο χρώμα στο δημοτικό τραγούδι, πιο μοντέρνο. Έχουμε κάνει αρκετούς δίσκους μαζί. Καλός τραγουδιστής.

ΝΤΕΦΙ: Οργανοπαίχτες βγαίνουν;

ΒΑΣΙΛ.: Οπωσδήποτε. Είναι κι ο Σούκας. Μόνο οι Σουκαίοι είναι καλοί καλλιτέχνες, καινούριοι καλοί δεν υπάρχουν. Δεν έχει βγει ένα παιδί που να ξεχωρίσει, νά 'χει κάτι δικό του που να μ' αρέσει.

ANNA Λ.: Όλοι παίζουνε Βασιλόπουλο.

ΒΑΣΙΛ.: Οι Σουκαίοι έχουνε κάτι δικό τους.

ΝΤΕΦΙ: Αγρινιώτες;

ΒΑΣΙΛ.: Για το μέρος μας είναι ο Γιώργος Καλαμπαλίκης, πολύ καλός κι ο Κοκκώνης. Μεγάλος σολίστ ήτανε ο Βασίλης ο Σαλέας, υπεύθυνος.

ΝΤΕΦΙ: Το κακό σήμερα είναι ότι το 98% των μουσικών ενδιαφέρεται μόνο για το μεροκάματο. Ελάχιστοι είστε εσείς που ενδιαφέρεστε για την καλλιτεχνική σας φυσιογνωμία και το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

ΒΑΣΙΛ.: Γι' αυτό δεν βγαίνουν μεγάλοι μουσικοί. Γιατί τ' όργανο τόχουν πάρει για λεφτά κι όταν το πάρεις για λεφτά ποτέ δεν θάσαι τέλειος. Πρέπει να τ' αγαπάς. Βρήκανε την εύκολη δουλειά! Δεν είναι εύκολη όμως, είναι πολύ δύσκολη. Οι μουσικοί, όλοι αυτοί, δεν έχουν ταλαιπωρηθεί. Τότε εμείς, παίρναμε τ' όργανο γιατί τ' αγαπάγαμε πολύ, όπως τον αδερφό μας, τον πατέρα μας, την οικογένειά μας. Έπρεπε να το μάθουμε. Κι ακόμα λέμε ότι δεν υπάρχει τέλος.

ΝΤΕΦΙ: Σα να λέμε ήταν «οικογενειακή σας υπόθεση».

ΒΑΣΙΛ.: Βεβαίως. Τα παιδιά που βγαίνουν σήμερα, βγαίνουν για να τα κονομήσουνε. Να σας γυρίσω το χειμώνα στα δικά μας τα μαγαζιά και να δείτε ότι δεν είναι κανένας σωστός. Μάθαμε καλά πέντε τραγούδια και βγάλαμε πρόγραμμα. Από κει και πέρα τίποτ' άλλο.

Θ. ΚΟΥΤΣ.: Αν εκλείψουνε πέντε άτομα, με πρώτο το Γιάννη το Βασιλόπουλο, τελειώνει και το Δημοτικό τραγούδι.

ΝΤΕΦΙ: Στα άλλα όργανα ποιος ξεχωρίζει;

ΒΑΣΙΛ.: Από βιολιά δεν έχουμε και πολλά. Μόνο ένα καλό - καλό. Κόρος. Θα πρέπει να περάσουνε πολλά χρόνια για να γεννηθεί ένας Κόρος. Τ' όνομά του δεν τόβγαλε άδικα. Οι Σουκαίοι είναι καλοί όλοι. Ό,τι όργανο και να πάρουν στα χέρια τους είναι σε θέση να κάνουνε καλή δουλειά. Ο Κώστας, ο Χρήστος, ο Βαγγέλης, ο Βασίλης... Κι αυτοί απ' τα δικά μας τα μέρη, Αγρίνιο - Άρτα.

ΝΤΕΦΙ: Στα πανηγύρια τι μουσική παίζεται;

ΒΑΣΙΛ.: Δημοτικά, αλλά όχι αυτά που πρέπει να παίζονται. Παίζουν τα τσιφτετέλια, τα μοντέρνα.

ΝΤΕΦΙ: Τα παίζεις κι εσύ βέβαια και μάλιστα πολύ ωραία!

ΒΑΣΙΛ.: Τι να κάνω. Δεν παίρνεις αλλιώς μεροκάματο. Αυτά που παίζουμε στα μαγαζιά εξαναγκάζομαστε και τα παίζουμε και στα πανηγύρια. Αλλά υπάρχουν παράπονα.

ΝΤΕΦΙ: Ναι, αλλά κι ο κόσμος έχει αλλάξει.

ΒΑΣΙΛ.: Έχει αλλάξει. Και τσιφτετέλια ζητάνε κι απ' όλα. Μέχρι και την Κομπάρσιτα παίζουμε στα πανηγύρια.

ΝΤΕΦΙ: Θυμάμαι κάποτε, Γιάννη, σ' ένα πανηγύρι στη Σκουτερά που έπαιζε ο Αράχωβας, ο Νίκος και ένας του είχε ζητήσει να του παίξει γιάνκα!! Τούπαιξε ο Αράχωβας!

ΝΤΕΦΙ: Πού γίνονται ακόμα καλά πανηγύρια;

ΒΑΣΙΛ.: Στο Αγρίνιο! Τα καλύτερα πανηγύρια, γιατί εκεί υπάρχουν και τα λεφτά!

ΝΤΕΦΙ: Και οι καλύτεροι μουσικοί. Δεν είναι τυχαίο ότι στο Αγρίνιο υπάρχει καφενείο μουσικών, του Θεοδωρακόπουλου. Μόνο στο Αγρίνιο εκτός από την Αθήνα.

ΝΤΕΦΙ: Ποια εποχή ήταν η πιο σημαντική στη σταδιοδρομία σου;

ΒΑΣΙΛ.: Όταν ήρθα στην Αθήνα και ξεκουράστηκα λιγάκι ύστερα από πολλά χρόνια ταλαιπωρίες...

ANNA: Όταν έγραψε τον πρώτο του δίσκο, όταν πήγε στην Αυστραλία με τον Ζάχο και τους πήρε η τηλεόραση...

ΒΑΣΙΛ.: Μην τα λέμε αυτά τώρα.

ΝΤΕΦΙ: Να τα πούμε. Δεν είναι για ντροπές τώρα. Μας ενδιαφέρουνε όλα. Εντάξει, Γιάννη;

ANNA: Στην Αυστραλία, τον ζητούσαν οι Έλληνες να βαφτίσει τα παιδιά τους...

Στη Θεσσαλονίκη το '76 στο Παλαί ντε Σπορ, μόλις άρχισε να παίζει ένα σόλο, ανάψανε όλοι τους αναπτήρες τους και τους κρατούσαν σαν κεριά!

ΝΤΕΦΙ: Σε ποιο μέρος της Ελλάδας είσαι πιο αγαπητός και πού δεν έχεις παίξει;

ΒΑΣΙΛ.: Νομίζω ότι έχω καταφέρει να είμαι αγαπητός παντού. Έχω παίξει σ' όλη την Ελλάδα. Από τότε που με πήρε ο Παπασιδέρης απ' την Πάτρα και μ' έφερε στην Αθήνα, πήγα παντού. Έπαιξα τότε με τη Φρόσω τη Βέρρα. Είχε ακούσει ότι είναι ένα καλό κλαρίνο στην Πάτρα, ο Παπασιδέρης και ήρθε και με πήγε στην Κολούμπια. Τότε γραμμοφώνησα και τον πρώτο μου δίσκο «Η μάνα σου τάφτιαξε» του Παπασιδέρη.

ΝΤΕΦΙ: Ποιοί κλαρινίστες σ' επηρέασαν με το παίξιμό τους;

ΒΑΣΙΛ.: Ο Φουσκομπούκας (ο πατέρας του Αριστείδη Μόσχου), ο πατέρας μου, ο Μαργέλης...

ΝΤΕΦΙ: Ήταν καλό κλαρίνο ο πατέρας σου;

ΒΑΣΙΛ.: Πολύ καλός, καλύτερος από μένα. Εγώ δεν είμαι τίποτα μπροστά στον πατέρα μου. Ο πατέρας μου φύσαγε πιο ωραία, πιο μαλακά, ήτανε κάτι άλλο. Δεν δείχνεται αυτό, με τίποτα. Ή το έχεις ή δεν το έχεις.

Αυτοί ήταν τα καλύτερα κλαρίνα κάτω στ' Αγρίνιο. Κι έμειναν εκεί, γιατί και λεφτά βγάζανε, και δεν ήθελαν τους δίσκους. Δεν κάνανε δίσκους ούτε ο πατέρας μου ούτε ο Φουσκομπούκας, το είχανε σαν υποτιμητικό. Λέγανε τι, θα με βάλει εμένα ο άλλος να παίξω στο σπίτι του; Παλιά μυαλά.

ΝΤΕΦΙ: Ο πατέρας σου πότε πέθανε; Σε πρόλαβε φτασμένο πια κλαρίνο; Και τι έλεγε τότε;

ΒΑΣΙΛ.: Το '71 πέθανε. Με πρόλαβε, αλλά ποτέ δεν μου έδωσε θάρρος. Μέσα του ήταν πολύ ευχαριστημένος, αλλά πάντα μου έλεγε ότι «δεν

(Φωτ. Στ. Ελληνιάδης)

είσαι» ακόμα. Μέχρι που πέθανε...

ΝΤΕΦΙ: Εσύ πώς βλέπεις τον εαυτό σου σήμερα;

ΒΑΣΙΛ: Α, δεν έχει τέλος το όργανο... τι να πω, ότι τό 'μαθα;

ΝΤΕΦΙ: Με τις εταιρίες πώς τα πας;

ΒΑΣΙΛ: Καλά. Μ' όλες συνεργάζομαι, μικρές και μεγάλες.

ΝΤΕΦΙ: Δεν θα έπρεπε να έχεις κάνει περισσότερους προσωπικούς δίσκους;

ΒΑΣΙΛ: Οι εταιρίες δεν πληρώνουνε. Σου λένε άντε τέλειωνε. Δεν μπορείς έτσι να κάνεις σωστή δουλειά. Όμως θα κάνω μια δουλειά τώρα στην Κολούμπια, ένα δίσκο που θα μείνει για πάντα.

ΝΤΕΦΙ: Τι όργανα θα βάλεις;

ΒΑΣΙΛ: Πρωτότυπα όργανα. Άρπα για παράδειγμα που δεν έχει ξαναμπει με κλαρίνο. Κανονάκι... λαούτο...

ANNA: Οι μαέστροι εκμεταλλεύονται το Γιάννη. Τον βάζουν στις εκπομπές τους, τον βάζουν στους δίσκους τους και κάνει αυτοσχεδιασμούς και μετά λένε η μουσική του τάδε συνθέτη. Αυτό πρέπει να γραφτεί. Κατεβάζει ένα σωρό ιδέες όταν παίζει και φαίνονται οι άλλοι. Γι' αυτό πολλές φορές δεν πάει.

ΒΑΣΙΛ: Με φωνάζει ο μαέστρος σπίτι του κι αντί να μου δείξει στο πιάνο τι θέλει να του παίξω, μου λέει παίξε κάτι. Ο Χάλαρης δεν το κάνει απλώς, τό 'χει παρακάνει! Και γι' αυτό έχω σταματήσει.

ANNA: Τον φώναζε κι ένας Κορρές, σκηνοθέτης, για να παίξει σ' ένα έργο. Τι θα παίξω, τους ρωτάει

ο Γιάννης, ε, παίξε ό,τι θέλεις. Τώρα ποιος ξέρει σε ποιανού τ' όνομα θα φαίνεται η μουσική, του Χάλαρη, του Ξαρχάκου...

ΒΑΣΙΛ: Ο Χάλαρης δεν γράφει τίποτα. Και οι εταιρίες πιστεύουνε σ' αυτούς τους ανθρώπους και δεν πιστεύουνε σε μας.

ΝΤΕΦΙ: Ποιοι συνθέτες έκαναν πιο ολοκληρωμένη δουλειά;... νάχουν γραμμένα τα μέρη...

ΒΑΣΙΛ: Ο Σταύρος ο Ξαρχάκος. Απ' τους λαϊκούς ο Δερβενιώτης, ο Μπακάλης, ο Χιώτης και οι άλλοι μεγάλοι συνθέτες.

ΝΤΕΦΙ: Όταν γράφεις με συνθέτες που έχουν παρτιτούρες δυσκολεύεσαι να παίζεις το μέρος σου;

ANNA: Γράφανε στο στούντιο με το Θεοδωράκη κι ενόσω ο μαέστρος έδειχνε στους άλλους τις παρτιτούρες, ο Γιάννης το δικό του το μέρος το έπαιζε κιόλας. Οπότε γυρίζει ο Θεοδωράκης στο Μαλλίδη και του λέει γεμάτος απορία, τι μου έλεγες ότι δεν διαβάζει ο κλαρινίστας, με κοροϊδεύετε; Δεν διαβάζω νότες μαέστρο, του λέει ο Γιάννης. Και πώς τό 'παιξες αφού τ' άκουσες μόνο μια φορά;

ΝΤΕΦΙ: Ίσως άμα διάβαζε δεν θα ήτανε ο Βασιλόπουλος. Ο Χάλαρης θάτανε! (γέλια)

ΝΤΕΦΙ: Έχεις ποτέ νοιώσει την ανάγκη, όλ' αυτά που ξέρεις να τα μεταδώσεις σε άλλους; Να τα διδάξεις;

ΒΑΣΙΛ: Ούτε την υπομονή έχω να δείξω, αλλά ούτε και δείχνεται ο αυτοσχεδιασμός.

ANNA: Έχει δείξει σε νέους κι αυτοί είναι

καλύτεροι απ' τους άλλους κλαρινίστες. Ο Μπάμπης, ο Βασιλάρης, ο ανηψιός του, ο Γιώργος ο Μάγκας απ' τη Λειβαδιά, έχουν διαφορετικό παίξιμο, είναι πιο ήρεμη η φύσσα τους...

ΝΤΕΦΙ: Υπάρχουν «τρόποι» στο παίξιμο του κλαρίνου;

ΒΑΣΙΛ: Ναι, για παράδειγμα το πώς θ' αρχίσεις ένα τσάμικο. Υπάρχουν πολλοί τρόποι.

ΝΤΕΦΙ: Τι λείπει απ' τους καινούριους κλαρινίστες;

ΒΑΣΙΛ: Η φαντασία. Και δεν υπάρχει και σειρά. Μαθαίνουνε ένα τραγούδι μπαστάρδικα. Σα να μην τους 'διαφέρει και πάρα πολύ. Δεν έχουν υπομονή. Μόνο τα λεφτά τους ενδιαφέρουν. Κάθε τραγούδι θέλει και το χρώμα του. Δεν μπορείς να παίξεις την Ιτιά και να βάλεις μέσα άσχετες νότες, που δεν κολλάνε. Πολλοί το κάνουνε. Δεν τόχουνε πάρει ζεστά. Έτσι θα το τελειώσουνε το Δημοτικό τραγούδι. Κι απ' τους καλλιτέχνες λίγοι θα μείνουνε.

Όλοι έχουνε γίνει μαέστροι τώρα! Έχουνε τον άνθρωπό τους που τους βγάζει στην τηλεόραση και γίνονται μαέστροι. Εγώ πηγαίνω όλο κι λιγότερο, γιατί υπάρχει μεγάλη αδικία.

ΝΤΕΦΙ: Απ' το Χάλαρη, άρχισες να αποτραβιέσαι;

ΒΑΣΙΛ: Ναι, από κει ξεκίνησε όλο το κακό (γέλια). Αυτός φταίει. Έπαιζα ταξίμια, έπαιζα τα πάντα και έγραφε: Χριστόδουλος Χάλαρης! Απ' τον καιρό που έγινε η τηλεόραση, έγιναν όλοι καλλιτέχνες κι όλοι μαέστροι.

Εγώ λέω και στους άλλους να μην πηγαίνουνε μ' αυτές τις συνθήκες. Προχτές πάλι τα κουβεντιάζαμε με το Βαγγέλη το Σούκα. Έλα όμως που μας χρειάζεται η τηλεόραση για τη δουλειά μας, να μας βλέπει ο άλλος για να παίρνουμε μεροκάματο.

Δεν βρέθηκε ένας, να βγει και να πει ότι αυτοί είναι οι πραγματικοί καλλιτέχνες. Αλλά δεν τους συμφέρει αυτό, γιατί οι δημοτικοί καλλιτέχνες, είναι πολύ δυνατοί. Παίζουν τα πάντα και πολύ ωραία.

ΝΤΕΦΙ: Αν έδινες μια συμβουλή στα νέα παιδιά που θέλουνε να μάθουνε κλαρίνο τι θα τους έλεγες;

ΒΑΣΙΛ: Αν σ' ένα τραπέζι, σ' ένα γάμο, δεν μπορείς να παίξεις τα κλέφτικα, δεν θα γίνεις ποτέ καλός. Αυτό είναι δύσκολο και δεν το προσέχουνε. Τους νοιάζει να παίζουν τα πιο εύκολα. Οι νέοι δεν μπορούν να πάνε σε γάμο να βγάλουν τραπέζι.

ΝΤΕΦΙ: Εντάξει, αλλά σήμερα δεν είναι εύκολο να βρεθεί κανείς σε μια οικογένεια οργανοπαιχτών ή κοντά σ' ένα μεγάλο σολίστα για να βρεί ένα σωστό δρόμο. Πώς θα γίνει;

ΒΑΣΙΛ: Να κυνηγάνε τους γάμους. Στο γάμο δεν υπάρχει πρόγραμμα. Σ' ένα γάμο λέμε 2.000 τραγούδια. Τι λέει λοιπόν, ο άλλος; Να πάω εγώ σε γάμο να κουραστώ για να πάρω το μεροκάματο; Δεν πάω. Έτσι όμως δεν θα γίνεις ποτέ καλός μουσικός. Εμείς και μπαντονάδα βγαίναμε με τη νύφη, να πάμε να πάρουμε το νονό, τον κουμπάρο... ταλαιπωρία. Να κάνεις δέκα δρομολόγια σε μια νύχτα και να παίζεις... Το έθιμο, βλέπεις.

Αν δεν ξεκινήσεις απ' το γάμο, να μάθεις πρώτα τα κλέφτικα που είναι δύσκολα, γιατί τ' άλλα είναι εύκολα, δεν κάνεις τίποτα. Το καλύτερο σχολείο είναι ο γάμος.

ΝΤΕΦΙ: Γίνονται τώρα τέτοιοι γάμοι;

ΒΑΣΙΛ: Γίνονται, κυρίως εκεί στα μέρη μας, στο Αγρίνιο. Αυτές τις μέρες μάλιστα έχουμε πανηγύρι σ' ένα χωριό, την Ποδολοβίτσα. Δεν έρχεστε; ... Και πήγαμε!

ΣΤΗΝ ΠΟΔΟΛΟΒΙΤΣΑ

Πέμπτη 4 Αυγούστου, μεσημέρι στον Κολωνό. Φορτωμένοι μηχανές και φωτόμετρα πίνουμε καφέ-δάκι πριν από την προγραμματισμένη φωτογράφιση. Οι άνθρωποι ετοιμάζονται για ταξίδι. Αύριο, μεθαύριο και αντιμεθαύριο παίζουν στο πανηγύρι της Ποδολοβίτσας, Πεντάλοφο εδώ και λίγα χρόνια. Στου Μασούρα. Μπροστά στην πολυκατοικία είναι παρκαρισμένη η πελώρια γαλάζια Boneville, σκονισμένη μεν έτοιμη δε να κινηθεί για Δυτική Ρούμελη.

Γύρω απ' το τραπέζι ο Θόδωρος Κουτσουράκης, στιχουργός και ντράμερ του συγκροτήματος, ο Σπύρος Κοκκώνης, κιθαρίστας, ο Γιώργος Βασιλόπουλος, αρμονίστας, η Άννα Λιαροπούλου, τραγουδίστρια και ο Γιάννης Βασιλόπουλος, το χρυσό κλαρίνο. Πέφτει ένα τελευταίο τηλεφώνημα για να ξεκινήσουν ταυτόχρονα με τους υπόλοιπους και αφήνοντας τη δροσιά του μεγάλου ανεμιστήρα, που είναι θρονιασμένος πάνω στο μπουφέ, κατεβαίνουμε στο δρόμο για λίγες πόζες, δίπλα στ' αμάξι, που ο Γιάννης τόχει φέρει απ' τον Κάναδα.

Σε 10 λεπτά έχουμε κάνει τη δουλειά μας. Τα υπόλοιπα στο Πεντάλοφο. «Θα σας περιμένουμε οπωσδήποτε» επαναλαμβάνει ο Γιάννης.

Την Παρασκευή νωρίς τ' απογεματάκι με όλα τα συμπράγκαλά μας ξεκινάμε κι εμείς για Πεντάλοφο, μέσω Αγρινίου. Για να ρίξουμε λίγο νερό στη μούρη μας και να κανονίσει ο Πάνος τα του ύπνου μας με την αδελφή του.

Το αριστοκρατικό οδήγημα του Πάνου μας έφερε στον τελικό μας προορισμό γύρω στις 11.

Κάθε χρόνο σ' αυτά τα μέρη γίνονται μεγάλα πανηγύρια. Του Σταυρού και της Παναχιάς τα καλύτερα. Τριήμερα, μέχρι πρωίας. Με τα πρώτα ονόματα. Στο Αγγελόκαστρο, λίγο πιο κάτω είναι ο Σκαφίδας, ο Μπέκος και η Χατζή.

Στο Πεντάλοφο, μπαίνοντας αριστερά σε μια αλάνα με εκατοντάδες καρέκλες, τραπέζια και ένα πάλλο μικρό και ψηλό, με λάμπες και πολύχρωμα νέον, ο Γιάννης Βασιλόπουλος, η Τασία Βέρρα με τον αδελφό της, η Άννα και ο Γιάννης Κωνσταντίνου. Μπαίνοντας δεξιά δίπλα σ' ένα καφενέ πούμοιαζε με εστιατόριο, ή εστιατόριο πούμοιαζε καφενέ, το ίδιο περίπου σκηνικό με πιο πολλά νέον, πιο μικρή ορχήστρα και εξίσου σπουδαία ονόματα του Δημοτικού τραγουδιού. Βασίλης Σούκας, κλαρίνο και Τάκης Καρναβάς, τραγούδι. Όλοι τους άφογα ντυμένοι, του κουτιού. Εκρού κουστουμιές, φανταιζί γραβάτες, γαλαζωπά μακριά σακάκια, λαμπερά δαχτυλίδια, δαντελωτά πουκάμισα, χρυσά μανικετόκουμπα, άσπρα ταγιέρ, ψηλά τακούνια και

πλατιά χαμόγελα. Οι καλύτεροι σκηνοθέτες και ενδυματολόγοι δεν θα αποτολμούσαν τέτοιες σύνθετες εικόνες. Άνθρωποι με σπουδαίο ταλέντο, στολισμένοι, από σεβασμό σ' αυτό που κάνουν και γιατί «έτσι πρέπει», να χαίρεται η ψυχούλα σου να τους κυττάς πάνω σ' ένα πάλκο προχειροφτιαγμένο με σανίδες και βιοσώλ και λουλουδάτα πλαστικά τραπεζομάντηλα απλωμένα και καρφωμένα στην πρόσοψη του πάλκου για να κρύβουν τη μεταλική σκαλωσιά.

Γύρω - γύρω εκατοντάδες άνθρωποι, χιλιάδες κουτιά από μπύρες, λαδόκολλες, με κοψίδια που πουλιούνται στην «είσοδο», μια πίστα από τσιμέντο ή και χώμα, όχι και τόσο λεία, ένα δυο χεία στα πλάγια και megάφωνα εδώ και κει σε δέντρα και κολώνες.

Μόνο ένα καταπληκτικό σενάριο και μια ομάδα από εξαιρετικούς πρωταγωνιστές θα μπορούσε να κάνει αυτό το τοπίο να ζωντανέψει, να αποκτήσει ενδιαφέρον, να λειτουργήσει.

Το σενάριο, που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, υπάρχει, με μικρές παραλλαγές, από τόπο σε τόπο, κι ας αλλοιώνεται από την αυξανόμενη τυποποίηση

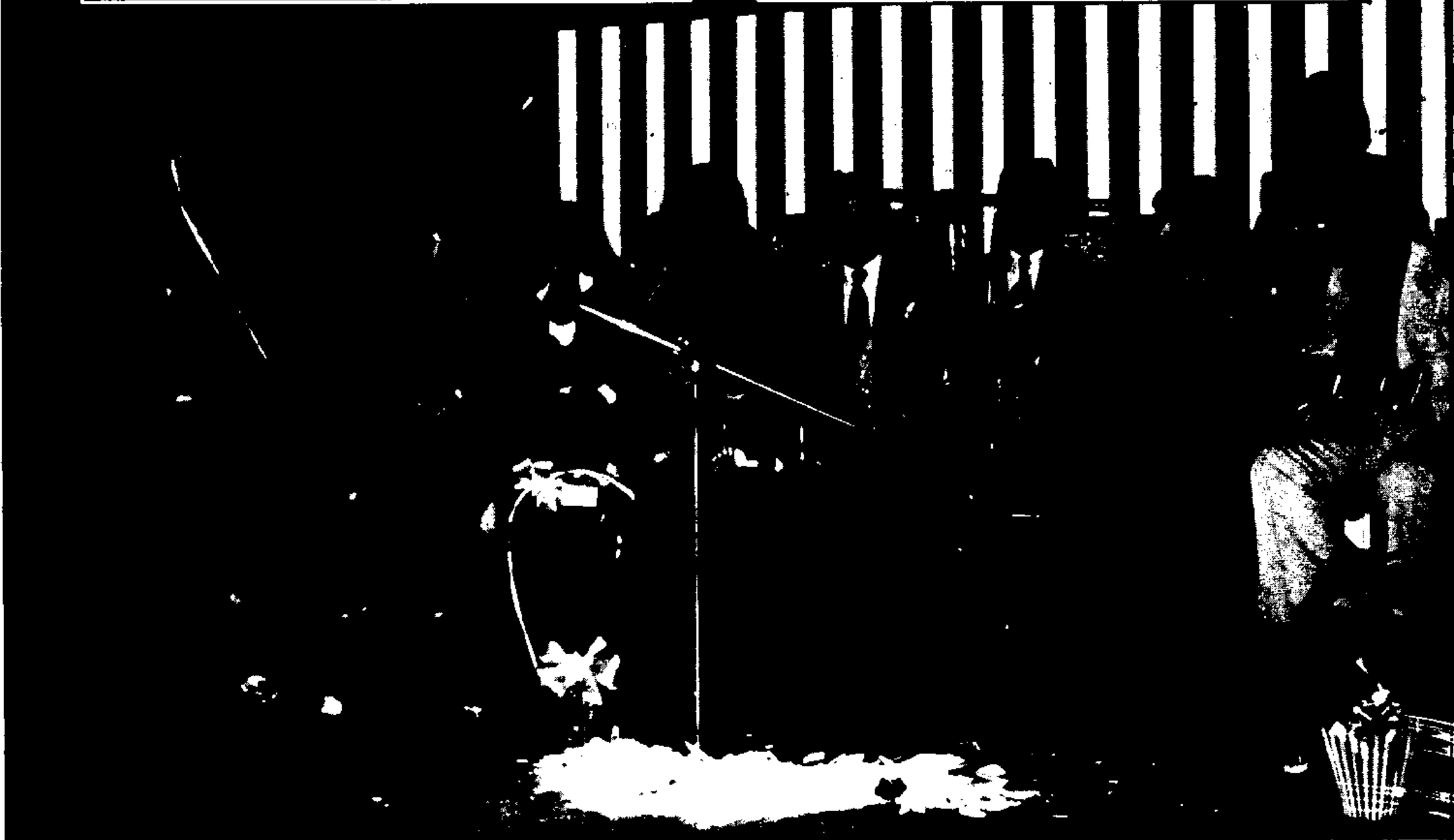
του βιομηχανικού τρόπου ζωής. Όλο το χρόνο περιμένουν τα πανηγύρια οι ντόπιοι.

Πολλοί μαζεύουν λεφτά για να τα ξοδέψουν εκείνα τα βράδια. Παραγγελίες. Το Νο 5. Σηκώνονται 6 άντρες και μια γυναίκα, απ' τις λίγες που υπάρχουν στις παρέες. Απ' το τσεπάκι του πουκάμισου βγαίνει το πρώτο χιλιάρικο. Στο δεύτερο κομμάτι, έρχεται ο «σερβιτόρος» με την πλαστική σακούλα και μοιράζει μπύρες στους χορευτές. Κερνάει μια άλλη παρέα, από δεξιά. Μια γουλιά και το κουτί πετιέται στην άκρη. Ο Μήτσος ο Μασούρας, «είμαι κουμπάρος του Γιάννη», είναι συνέχεια κοντά στο πάλκο και την πίστα. Επαγρυπνά για όλα. «Στις δικές μου διοργανώσεις δεν γίνονται ποτέ φασαρίες».

Στριμώξαμε τ' αμάξι μας, μπροστά σε μια πόρτα, ελπίζοντας ότι μέχρι το πρωί δεν θα χρειαστεί ν' ανοίξει. Όλα τα τραπέζια ήτανε πιασμένα. Χρειάστηκαν συστάσεις με νοήματα απ' το πάλκο για να μας ταχτοποιήσει ο Μήτσος μπροστά - μπροστά. Τραπέζι δεν υπήρχε και επιστρατεύτηκε ένα μισό θρανίο. Ήρθαν κι οι μπύρες. Άντε γειά μας.

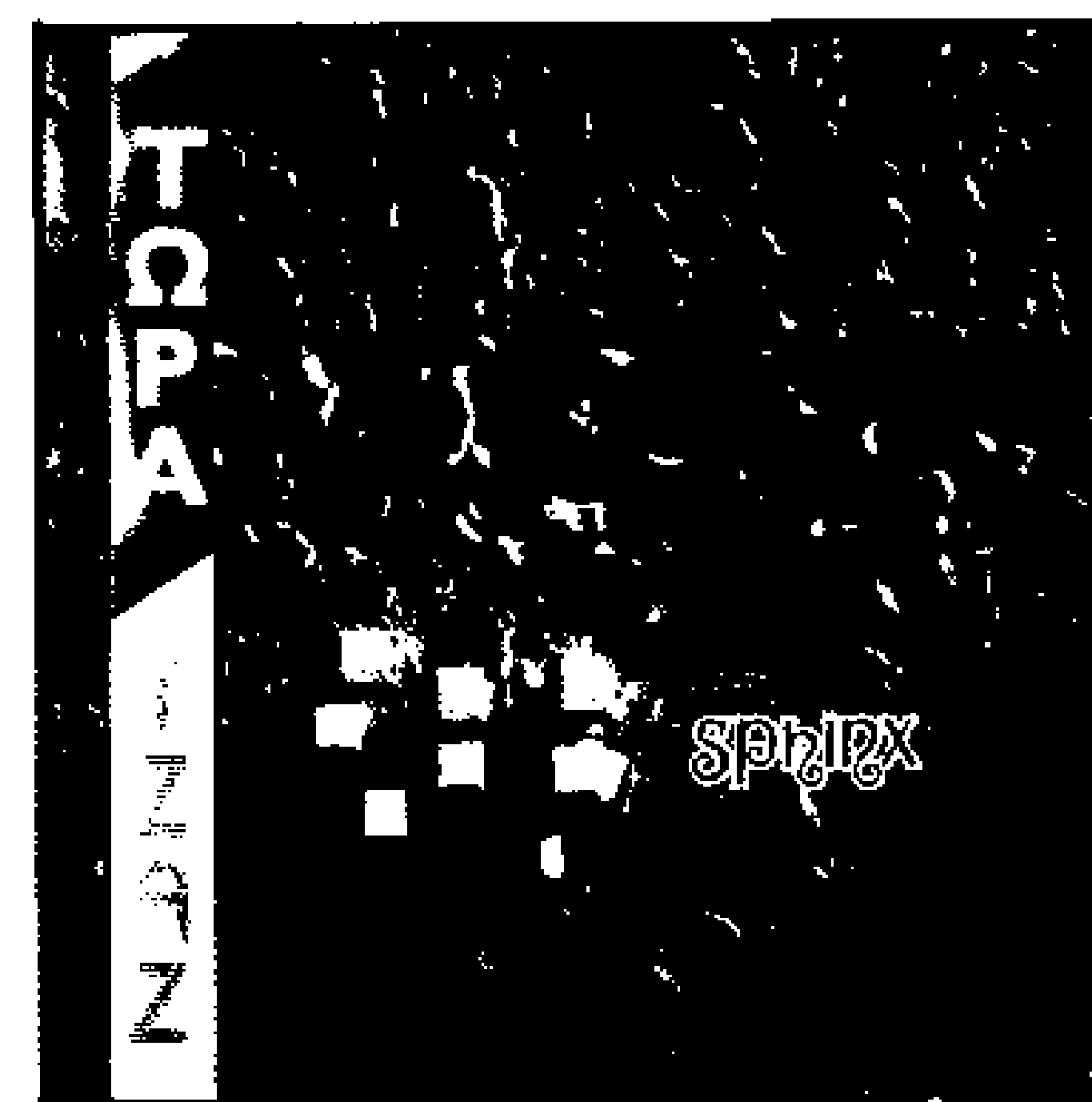
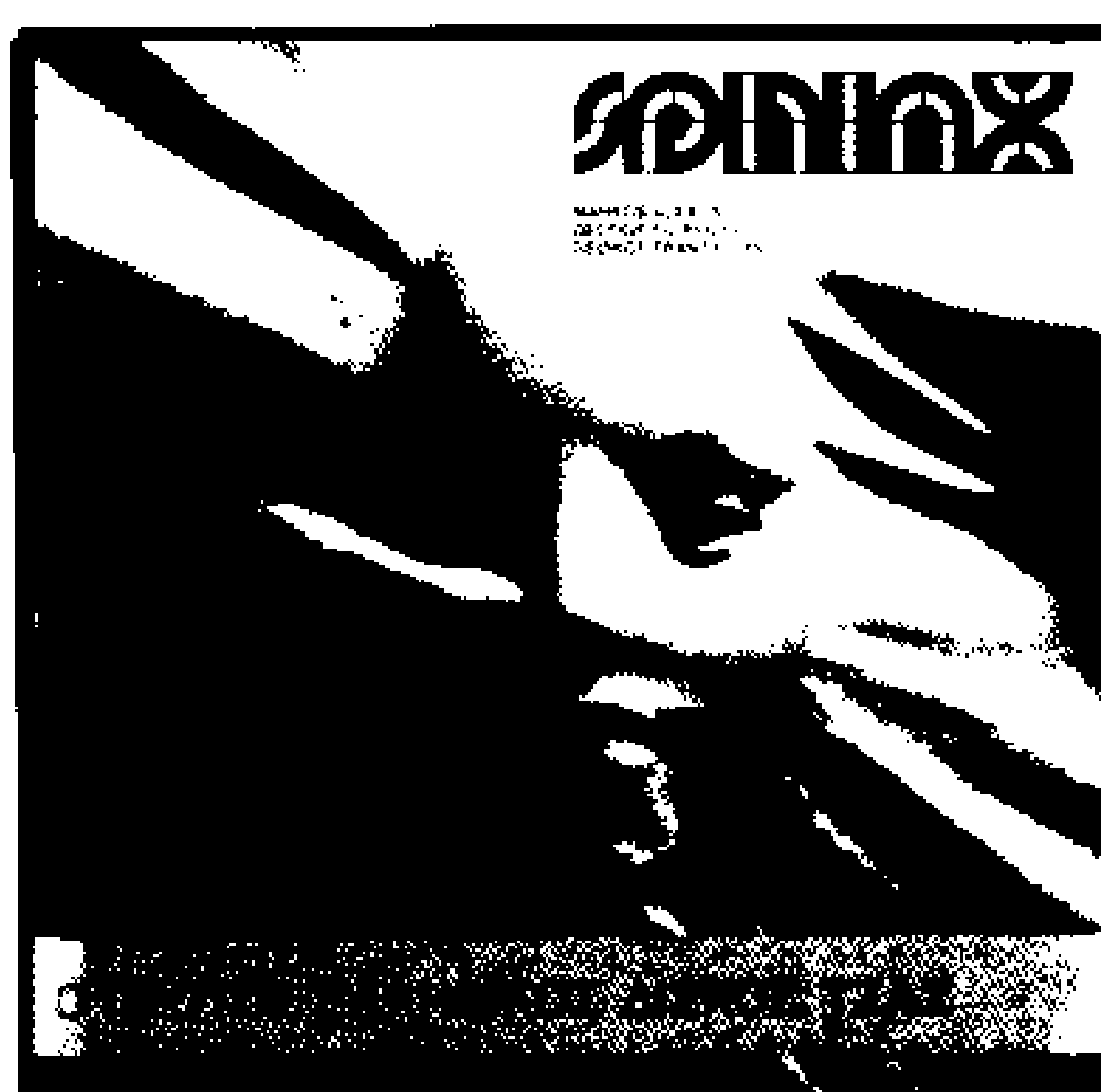
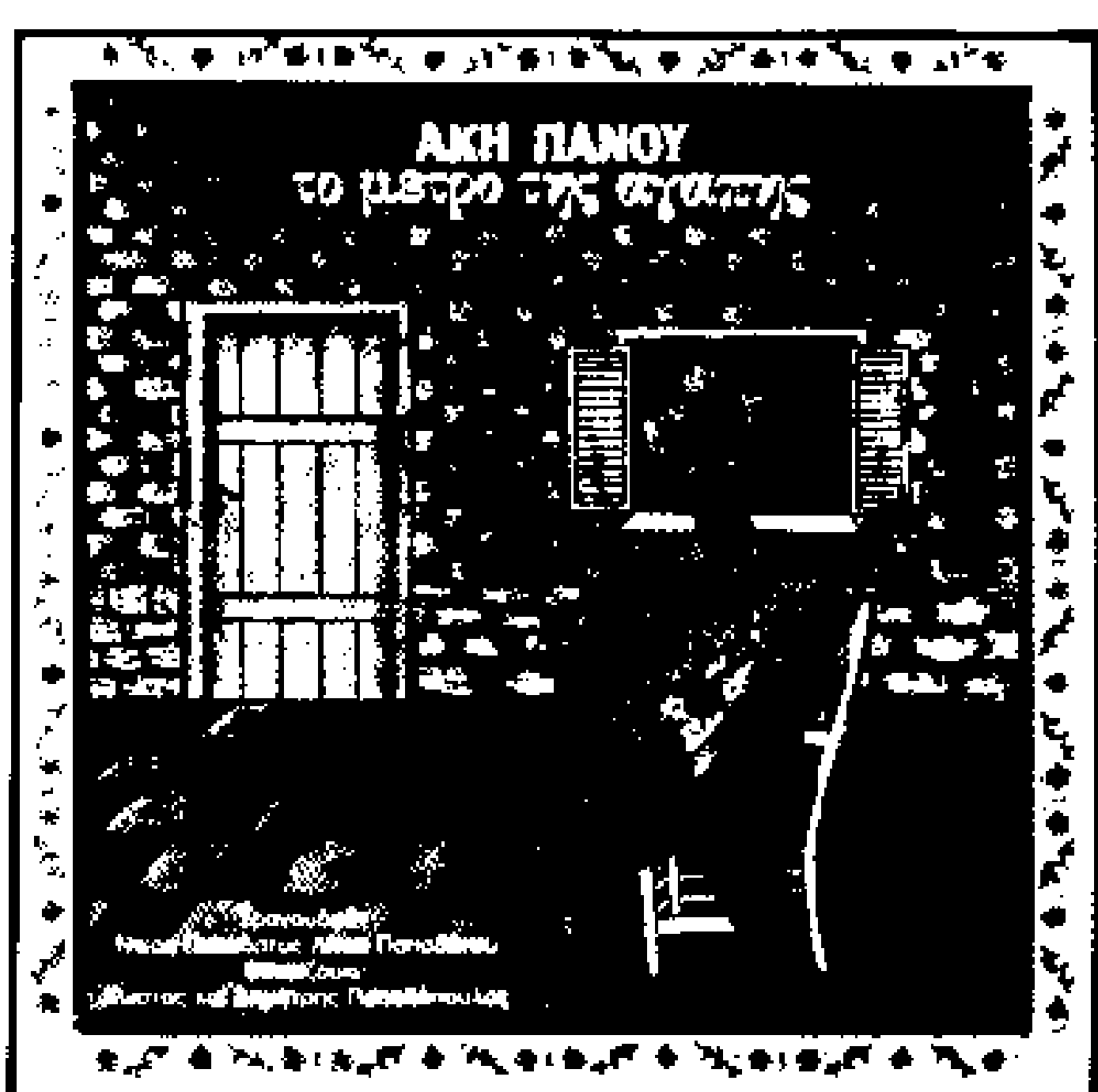
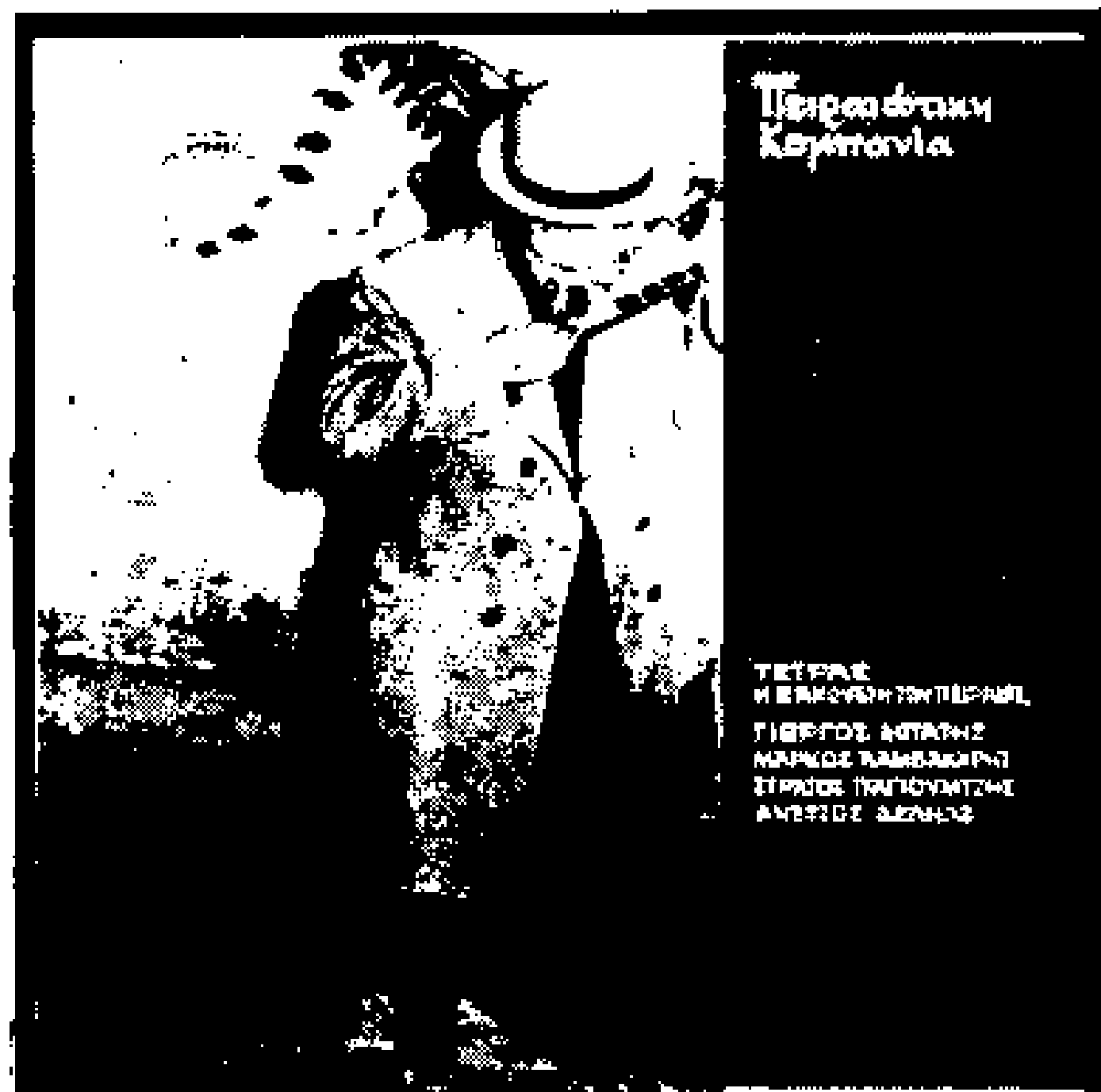
Στέλιος Ελληνιάδης

53

Γιάννης Βασιλόπουλος, Στάθης Κάβουρας, Σοφία Κολλητήρη, Άννα Λιαροπούλου κ.α.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ της ανεξαρτητης παραγωγής

POP ELEVEN

**ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868**

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΝΤέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ
ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
για πολλούς λόγους!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1ο

★ Ο ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ Ο ΕΥΡΩΕΛΛΑΦΡΟΣ ΑΝΕΜΟΣ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ του Σ. Ελληνιάδη ★ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ Η ΤΕΤΡΑΦΩΝΟ; του Άκη Πάνου ★ Ο ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΚ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ του S. King ★ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ★ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΟ Θ. ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ ★ ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ του Γ. Σιδερή ★ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ του Άκη Πάνου ★ ΤΟΥΡΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ του Στ. Κούλογλου ★ ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΚ αποδ. Γ. Τζώρτζη ★ Ο ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Ν. Ξυδάκη κ.ά.

2ο

★ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΤΣΑΝΗΣ - ΣΤΟ ΧΑΡΑΜΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΠΟΤΕ ΒΑΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ του Άκη Πάνου ★ ΣΤΟΝ ΚΑΘΡΕΦΤΗ ΣΟΥ ΚΟΙΤΙΕΣΑΙ... του Π. Καλατζόπουλου ★ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ — ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΕΛΛΗΝΟΦΩΝΟ ΡΟΚ ΕΝΤΡΟΛΑ του Θ. Μανίκα ★ ΚΙΝΗΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Γ. Μπασιπάγλη ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ELVIN JONES - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΚΑΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ της Σ. Σκουρλέτου ★ ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ του Π. Λινάρδου ★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΓΚΑΣ του Γ. Παπαδάκη ★ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΙΣ ΚΑΝΝΕΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ G. PEACOCK TRIO του Δ. Αρβανίτη κ.ά.

3ο

★ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ - ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΒΙΟΛΙ του Γ. Παπαδάκη ★ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟΛΟ-Ι-ΖΟ του Μαν. Ρασούλη ★ ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ του Γ. Έξαρχου ★ Ο ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ του Άκη Πάνου ★ ART PEPPER του D. Keller ★ 23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ του Χ. Βακαλόπουλου ★ Η ΜΑΥΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ του Ν. Σαββάτη ★ 120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ του Τ. Φαληρέα κ.ά.

4ο

★ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ του Γ. Κοντογιάννη ★ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΠΛΑΚΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ - ΑΥΤΟΣΥΖΗΤΗΣΗ ★ ΓΑΤΚΕΡΙΑ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Σ. Ελληνιάδη ★ Ο ΑΜΑΝΕΣ του Γ.Α. Παναγιώτου ★ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ 5 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛUSHI ★ ΡΟΚ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΣΚΟΙ του Χ. Βακαλόπουλου ★ ΠΑΛΙΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟΙ των Σ. Νικολακόπουλου - Χ. Σπουρδαλάκη ★ ΣΙΝΕΜΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΡΝΕΣ ★ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΜΠΑΡ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ κ.ά.

5ο

★ ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΣΠΕΣΙΑΛ ΑΦΙΕΡΩΜΑ Γράφουν: Μανώλης Ρασούλης, Γιώργος Κοντογιάννης, Πάνος Γεραμάνης, Τάσος Φαληρέας, Στέλιος Ελληνιάδης, Γιάννης Καλαϊτζής, Θοδωρής Μανίκας ★ ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ Σ. ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ ★ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΝΤΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ του Άκη Πάνου ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ★ ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ - 7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ! ★ JOHN HAMMOND - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Στ. Ελληνιάδη ★ ΟΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ του Τ. Φαληρέα ★ ΜΠΛΟΥΖ ΑΝΤΙΔΟΤΟ ΣΤΟ ΚΡΥΟ του Ν. Σαββάτη ★ ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ του Γιώργου Παπαδάκη ★ COCKSUCKER BLUES του Χρ. Βακαλόπουλου κ.ά.

6ο

★ 4 ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΟ Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ Γράφουν: Κεβή Ψάρρη, Κώστας Λιβιεράτος, Χρήστος Βακαλόπουλος, Γιάννης Χατζηγώγας ★ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ - ΣΤΙΧΟΙ ★ Ο «ΜΠΟΥΦΕΤΖΗΣ» ΤΟΥ ΜΠΑΤΗ του Σπ. Παπαϊωάννου ★ ΒΑΪΟΣ ΜΑΛΛΙΑΡΑΣ - ΤΟ ΚΛΑΡΙΝΟ-ΘΡΥΛΟΣ του Γ. Έξαρχου ★ ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΤΕΤΑΡΤΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ του Τ. Φαληρέα ★ «ΕΝΤΕΧΝΟΙ» ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΧΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ του Γ. Παπαδάκη ★ ΦΑΤΜΕ του Γ. Κουτσονάσιου ★ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ του Γ. Έξαρχου ★ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ BOB MARLEY! του Τ. White ★ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ του Τ. Φαληρέα ★ ΡΟΝΤΕΟ ΣΤΟ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΠΛΟΥΖ του Γ. Καλαϊτζή ★ ΗΧΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΗΧΟΛΗΠΤΗΣ του Στ. Γιαννακόπουλου κ.ά.

Το ΝΤΕΦΙ γράφεται με κέφι

Όλα τα προηγούμενα τεύχη θα τα βρείτε στα κεντρικά βιβλιοπωλεία και στο POP-11
(Τσακάλωφ και Πινδάρου) Πληροφορίες: 8643.852, 3630.868, Θεσσαλονίκη: 265.708.